Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, intercurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 337 (5771) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 17 octombrie 1968

A XIX-a OLIMPIADĂ MEXICO 68

DISCUTÎND „LA RECE" CU MIHAELA PENEȘ

MIHAELA PENEȘ. S-a născut la București la 22 iulie 1947. Înălțimea 188 cm, greutatea 92 kg. Necăsătorită. Este studentă la Institutul de Educație Fizică și Sport. Antrenor, prof. Titus Tatu. Face parte din clubul Dinamo București. Campioană națională și balcanică în ultimii patru ani. Medalie de aur la J.O. de la Tokio cu 60,54 m — record național. Această performanță și-a îmbunătățit-o în 1967 (60,68 m). Între alte succese : titlul de campioană mondială universitară în 1965 (59,22 m) și locul secund la europenele din 1966 (56,94 m).

După epuizarea întrecerii la sulița femei, atunci cînd am putut-o aborda pe Mihaela Peneș, am purtat cu ea o discuție la etalonul sincerității, lucru care nu este atît de greu deoarece campioana noastră este foarte comunicativă și sinceră.

Astfel, chiar de la început, ea mi-a adresat un palid reproș în legătură cu aprecierea făcută în ziarul nostru în zilele premergătoare concursului și din care înțelesese că este considerată cam leneșă. I-am mărturisit cu aceeași franchețe că acesta nu era doar un punct de vedere personal ci că fusese împărtășit și de alții foarte apropiați anturajului ei obișnuit.

— Am înțeles perfect ceea ce mi se reproșa, dar ceea ce nu pot să înțeleg este faptul că nu se consideră că prima interesată într-un rezultat foarte bun sînt... eu !

Se vorbește mult despre individualizare, despre trăsăturile specifice fiecărui atlet, începînd cu trăsăturile de caracter, cu felul de a se pregăti, fizic și moral, și așa mai departe. În ceea ce mă privește, vreau să arăt că am fost în ultima vreme urmărită ca de o obsesie de neparticiparea mea la Olimpiadă. Mereu mi se cereau rezultate și repetarea lor pentru a convinge asupra necesității selecționării mele. Simplul fapt că dețineam, totuși, titlul olimpic de la Tokio și că aveam dreptul și datoria să mi-l apăr la Mexico, interesa mai puțin. De aceea, *acum citeva luni cînd m-am accidentat, suferind o întindere destul de serioasă care MI-A PRICINUIT MARI DURERI ÎN REGIUNEA SPATELUI*, am ascuns situația de teama de a nu pierde cumva și mai mult încrederea, și așa șubredă, care mi se acordase în ultima vreme. M-am reținut de la antrenamente din această cauză, iar la concursurile la care am participat, totuși, am făcut-o tocmai pentru a realiza acel rezultat ce mi se cerea tot mai insistent. Acum cînd totul a ieșit cum trebuie pot să spun întregul adevăr și să solicit mai multă încredere în sportivi !

Cerîndu-i alte amănunte în legătură cu desfășurarea probei, Mihaela mi-a furnizat următoarele :

— Principala adversară era, după propria mea opinie, însăși cîștigătoarea Nemeth, deoarece știam că ea este capabilă să arunce peste 60 m. O făcuse chiar aici la Mexico. Totuși, așa cum poate ai remarcat, *nu m-am uitat nici un moment la adversarele mele și AM STAT INTENȚIONAT CU SPATELE SPRE TABELA CARE ANUNȚA REZULTATELE.*

Mi-am impus acest mod de a proceda *ca să-mi pot realiza propriul meu concurs, INDIFERENT DE DESFĂȘURAREA PROBEI ȘI DE PERFORMANȚELE CELORLALTE.*

Nu este, desigur, prea ușor să încerci să te izolezi chiar în timpul întrecerii. Dar este, după părerea mea, absolut necesar. În privința celor două repetări ale elanului ele s-au datorat nu vacarmului de pe stadion (N.N. Se desfășura tocmai turul de pistă al probei de 20 km marș și printre participanți se afla și un mexican !) ci din cauza operatorilor cinematografici care mă irită atunci cînd sînt în apropierea locului de lansare. Aici însă, aceasta era situația.

REPORTAJE ȘI COMENTARII, DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA A XIX-a OLIMPIADĂ

MIHAI ȚIU ȘI IONEL DRÎMBĂ ÎN FINALA TURNEULUI OLIMPIC DE FLORETĂ

Ceilalți finaliști : Magnan, Noel, Revenu (Franța) și J. Kamuty (R.P.U.)

ANTRENAMENTE CU HALTERE DE 130 DE kg.!

CONTROVERSĂ TEHNICĂ

Indată după concurs s-a prezentat la masa presei, unde venise și Söter, în așteptarea festivității de premiere, Giuseppe Russo, antrenorul grupului de săritori italieni, profesor al școlii sportive centrale din Roma. Felicitîndu-l pe Söter și prin el pe Viscopoleanu, maestrul italian a făcut următoarele aprecieri : *„Viorica are cea mai bună tehnică de săritoare din toate cele pe care le-am văzut. Păcat că este lipsită de forță!".*

În acest moment Söter a protestat energic : *„Este adevărat că Viorica era cea mai slabă, în ceea ce privește greutatea corporală, dintre toate participantele, dar este inexact faptul că ea nu ar avea forță. Dimpotrivă, dintre sportivele pe care le cunosc și de care mă ocup, dar și față de altele străine, al căror program de antrenament nu-mi este necunoscut,* VIORICA ARE CEA MAI MARE FORȚĂ. EA LUCREAZĂ CU HALTERE PÎNĂ LA... 130 kg, CEEA CE NU POT FACE ALTE SĂRITOARE. SÎNT ABSOLUT SIGUR !"

LIA MANOLIU INDISPONIBILĂ

Una dintre sportivele care au resimțit cea mai sinceră

LIA MANOLIU

bucurie pentru succesul Vioricăi Viscopoleanu a fost fără îndoială Lia Manoliu. Cine o cunoaște pe marea noastră campioană, mai zgîrcită în manifestări exterioare, a putut să surprindă însă tulburarea ei emoțională după victoria Vioricăi. Nimeni mai bine ca Lia care se află acum la cea de a 5-a Olimpiadă, nu poate ști ce înseamnă o medalie olimpică. Din păcate, *Lia nu se simte bine.* ARE DURERI LA BRAȚUL DREPT CU CARE LANSEAZĂ DISCUL, ȘI-L POARTĂ BANDAJAT.

Am văzut-o marți dimineața la micul dejun, împreună cu soțul și antrenorul ei Mihai Raica, avînd dificultăți în minuirea cuțitului cu care încerca să-și taie pepenele galben cu care s-a obișnuit la prima masă a zilei.

Era, desigur, iritată de această neașteptată modificare a stării ei de sănătate. „IERI CREDEAM ÎNCĂ ÎNTR-O FEBRĂ *produsă probabil de antrenamentele făcute în ultimele zile, mai ales cu halterele și cu bila. Dar acum* DIAGNOSTICUL ESTE CEVA MAI GRAV : O SMULGERE DE LIGAMENTE ALE ANTEBRAȚULUI".

— Ce-ai de gînd să faci ? Concursul va fi joi și vineri.

— VOI CONCURA ÎN ORICE ÎMPREJURARE, INDIFERENT DE DURERE. *Din păca-*

(Continuare în pag. a 4-a)

FIȘIER... FIȘIER... FIȘIER...

ATLETISM. În proba de triplusalt s-au calificat, printre alții : G. Gentile (Italia) 17,10 m — rec. mondial, Prudencio (Brazilia) 16,46 m, Ș. Ciochină (România) 16,21 m, Walker (S.U.A.) 16,49 m, Mansour (Senegal) 16,59 m, Schmidt (Polonia) 16,19 m și Saneev (U.R.S.S.) 16,22 m. Eliminați : Zolotariev (U.R.S.S.) 15,41 m și Neumann (R.D.G.) 15,16 m.

Ciocan. Au realizat standardul (66,00 m), între alții : Zsivotzki (Ungaria) 72,60 m — rec. olimpic, Klim (U.R.S.S.) 66,62 m, Baumann (R.D.G.) 68,24 m, Theimer (R.D.G.) 68,12 m, Lovasz (Ungaria) 68,96 m, Burke (S.U.A.) 67,36 m. Eliminați : Beyer (R.F.G.) și Connolly (S.U.A.) !!

Înălțime femei. 14 concurente au trecut înălțimea de 1,74 m : Okorokova, Grușkina, Kozir (toate din U.R.S.S.), Rezkova, Faithova, Valentova (toate din Cehoslovacia), R. Schmidt, Schulze (ambele din R.D.G.) ș.a. Reprezentanta noastră, V. Bonci (1,65 m), nu s-a calificat.

POLO. Primul derbi al grupei B : Iugoslavia — R.D.G. 4—4 (0—0, 0—1, 3—1, 1—2). Echipa R.D.G. a condus cu 1—0, apoi Iugoslavia cu 2—1. La scorul de 3—2, Sandici a ratat un 4 metri. De altfel, Iugoslavia a condus și cu 4—3 pînă în ultimele secunde, cînd Hermans a reușit să egaleze. Realizatori : Sandici 2, Jankovici, Lopatni, pentru Iugoslavia, respectiv, Schlenkrich 2, Rund și Hermans pentru R.D.G. A condus I. Drăgan (România).

Alte rezultate : Ungaria—R.F.G. 6—4 (1—1, 3—2, 0—0, 2—1) și S.U.A. — Spania 10—7 (2—1, 3—2, 3—2, 2—2) în grupa A.

VOLEI. Polonia — S.U.A. (f) 3—0 (3, 1, 14) ; Bulgaria — Belgia (m) 3—0 (10, 1, 5) ; U.R.S.S. — Coreea de Sud (f) 3—0 (9, 6, 2).

Campionii mondiali, jucătorii cehoslovaci, au realizat un nou succes prețios, de data aceasta în fața echipei S.U.A., autoare a marii performanțe din prima zi : 3—1 (0, —10, 7, 7).

HOCHEI PE IARBĂ. Olanda — M. Britanie 2—1 (0—1) ! Kenya — Franța 2—0 (0—0) ; Pakistan — Australia 3—2 (2—1) ; Argentina — Malaezia 1—1 (1—1).

BASCHET. Panama — Filipine 95—92 (38—48) ; Spania — Porto Rico 86—62 (40—23) — grupa A ; U.R.S.S. — Bulgaria 81—56 (40—23) în grupa B.

BOX. Rezultate la categoria cocoș : Rakowski (Australia) b.p. Teotakatos (Grecia) ; Dowling (Irlanda) b.ab. r. I Juterzenka (R.D.G.) ; Sokolov (U.R.S.S.) b.p. Arkundia (Ecuador) ; Carter (M. Brit.) b.p. Lindberg (Finlanda) ; Bugua (Kenya) b.p. Singh (Guyana) ; Mura (Italia) b.p. Torres (Porto Rico) ; Categoria grea : reprezentantul nostru ION ALEXE a învins la puncte (decizie 5—0) pe Coker (Sierra Leone) ; Pandov (Bulgaria) b.p. Milos (Iugoslavia) ; Forreman (S.U.A.) b.p. Trela (Polonia).

PENTATLON MODERN. Proba de înot : 1. Kutschke (R.D.G.) 3:33,1 — 1126 p, 2. Ferm (Suedia) 3:41,8 — 1075 p, 3. Tscherner (R.D.G.) 3:44,1 — 1060 p, 4. Lednev (U.R.S.S.) 3:44,4 — 1060 p, 5. Balczo (Ungaria) 3:45,1 — 1054 p, 6. Onicenko (U.R.S.S.) 3:45,1 — 1054 p ; pe echipe : 1. U.R.S.S. 3141 p, 2. R.D.G. 2980 p, 3. Suedia 2976 p, 4. M. Britanie 2952 p, 5. Franța 2931 p, 6. Italia 2889 p, 7. Ungaria 2877 p.

Biroul Federației Române de Atletism mulțumește tuturor celor care au felicitat F.R.A. și pe sportivele Viorica Viscopoleanu și Mihaela Peneș care au obținut medalii olimpice la Mexico.

Federația a transmis celor două sportive, ca și celorlalți atleți, sentimentele și gîndurile bune cu care sînt înconjurați de toți iubitorii atletismului.

NOUTĂȚI DIN ORAȘUL OLIMPIADEI

Cu prilejul recalificărilor la canotaj au fost înregistrate o serie de lucruri ciudate, dacă nu chiar alarmante. Nu mai puțin de 7 echipaje aflate în întrecere au rămas pur și simplu pe loc în momente în care se aflau la conducerea cursei și n-au mai putut-o continua ! În afara acestui curios fenomen, peste 30 de canotori au manifestat stări foarte grave după efort ceea ce a determinat intervenția rapidă și hotărîtă a medicilor.

În legătură cu aceasta, după cum transmite agenția S.I.D., medicul Herbert Reindell, profesor la clinica universitară din Freiburg, a declarat :

„Noi, medicii, nu scontam un număr atît de mare de leșinuri, pentru că am socotit că antrenamentul la altitudine, făcut în prealabil, va permite organismului să se acomodeze. Dar iată că există și sportivi care nu se pot acomoda cu înălțimea în condițiile unui efort deosebit. Din fericire, în cazurile de pînă acum, inima sportivilor a rămas nevătămată. Dar, la cei care au o circulație sanguină defectuoasă, o asemenea pierdere de cunoștință poate avea urmări tragice".

Totuși, cu altitudinea nu e de glumit...

LEV IAȘIN — ACCIDENTAT

Cunoscutul portar de fotbal Lev Iașin a sosit ca turist în capitala Olimpiadei. Numeroșii ziariști care-l așteptau la aeroport au fost profund mirați văzînd că faimosul goalkeeper sovietic a coborît din avion sprijinindu-se într-un baston. Iașin a explicat : *În timpul escalei de la Havana am jucat o „miuță" pe plajă, ținînd cu tot dinadinsul să fiu atacant. Și, după cum vedeți, nu este ușor să străpungi „betonul"...*

ASTĂZI SEMIFINALELE LA CANOTAJ

Pe pista de apă de la Xochimilco vor avea loc semifinalele la 5 din cele 7 probe (cursele de 4 f.c. și 8+1 se vor disputa sîmbătă, direct finală). La întreceri participă și cele trei echipaje românești rămase în cursă. Iată participanții : skif 4+1 (semifinala a II-a) : România, R.D.G., U.R.S.S., Elveția, Franța și Cuba ; skif 2+1 (semifinala I) : Argentina, Cuba, România, S.U.A., R.D.G., Olanda ; doi vîsle (semifinala D: R.D.G., România, Elveția, Franța, Bulgaria, U.R.S.S. Primele trei clasate din fiecare grupă semifinală se califică pentru finală.

David Hemery după cursa de 400 mg în care a obținut un neașteptat succes și cîteva recorduri. În iulie, la Poiana Brașov el a cîștigat titlul de campion internațional al României
Telefoto : A.P.-AGERPRES

Trimisul nostru special CĂLIN ANTONESCU transmite :

Estudiantes La Plata a cîștigat „Cupa Intercontinentală" la fotbal

MANCHESTER, 16 (prin telefon). — În fața tribunelor arhipline ale stadionului „Old Traford", echipa locală Manchester United și Estudiantes La Plata și-au disputat miercuri, în nocturnă, a doua manșă a celei de-a IX-a ediții a finalei „Cupei Intercontinentale" la fotbal. Ora tîrzie la care telefonez nu-mi permite să fac aprecieri detaliate asupra meciului, urmînd să revin cu amănunte. Iată, pe scurt, filmul meciului : la fluierul arbitrului iugoslav **Zecevici**, ajutat la linie de **Lo Bello** (Italia) și **Bahramov** (U.R.S.S.), cele două echipe au aliniat următorii jucători : **MANCHESTER : Stepney — Dunne, Brennan, Crerand, Foulkes, Sadler, Morgan, Kidd, Bobby Charlton, Law, Best. ESTUDIANTES : Poletti, Malbernat, Suarez, Madero, Medina, Bilardo, Togneri, Pachame, Ribaudo, Conigliaro, Veron.**

Partida a început într-un ritm rapid, cu o ușoară dominare a echipei engleze. În minutul 5, însă, la o lovitură liberă de pe partea stîngă a terenului executată de argentinianul Madero, Veron s-a ridicat deasupra unui buchet de jucători și a reluat în plasă : 1—0 pentru Estudiantes.

Din acest moment meciul a devenit tot mai nervos, fiind adesea întrerupt. Englezii au o ușoară superioritate teritorială, dar acțiunile lor dirijate în special pe centrul terenului nu reușesc să pună în pericol decît o singură dată buturile lui Poletti, în min. 34, cînd Law, singur cu portarul, a fost blocat în ultimă instanță. Din nefericire pentru Manchester, Law s-a accidentat și a părăsit terenul fiind înlocuit cu Satori. Argentinienii au avut și ei o bună ocazie de a mări scorul, dar șutul lui Conigliaro, din marginea careului, a fost respins in extremis de Stepney (min. 41).

Repriza secundă are un singur aspect : atac continuu al echipei engleze spre poarta apărată de Poletti. Cu toată presiunea extraordinară exercitată de englezi, sud-americanii se apără cu mare precizie, reușind să respingă atac după atac.

Spre finalul partidei, jocul a devenit tot mai nervos, obligîndu-ne să asistăm la frecvente întreruperi și chiar la două eliminări : Best și Medina (min. 87). În minutul următor englezii reușesc să egaleze prin golul înscris de Morgan : 1—1. Urmează un final infernal, dar argentinienii rezistă asaltului formației Manchester și „Cupa Intercontinentală" ia drumul Americii de Sud. Deci : 1—0 la Buenos Aires, 1—1 la Manchester..

ȘLEFUIREA TALENTULUI

JO

Despre rezultatul Vioricăi Viscopoleanu se va scrie încă multă vreme și nu numai în presa noastră, așa cum se obișnuiește ori de cîte ori sîntem în prezența unei performanțe care iese din comun. După Iolanda Balaș, Viorica este prima sportivă din țara noastră care stabilește o limită maximă a efortului omenesc aducînd, prin urmare, întregii noastre mișcări sportive o glorie peste care se cere a nu se trece prea ușuratic. Aici se combină mai multe elemente printre care potențialul biologic mondial, cel național, rezultanta unor cunoștințe tehnice de specialitate, privind stilul și eficacitatea acestuia, o întreagă dinamică pe care fără nici un fel de îndoială specialiștii o vor diseca în căutarea unor concluzii pe care performanța le include. Și la noi o vor face cei îndrituiți. Nouă, ca oameni de presă, ne revin alte sarcini de care nu vrem să ne dispensăm și de aceea revenim atît de curînd la noul record mondial aparținînd atletei Viorica Viscopoleanu, tratînd-o ca pe un produs de calitate cu totul excepțională. Ea a ajuns să fie deținătoarea celei mai bune performanțe din lume la proba pe care o practică. Cum ? În cadrul unui club cu o secție serioasă de atletism, cu un antrenor serios, fără presiuni în ceea ce privește rezultatul zilei următoare, ci doar în vederea unui posibil rezultat viitor.

Prin urmare, climatul egal în ceea ce privește condițiile de muncă sportivă, în care trebuie inclus și calendarul ei de competiții, perseverența și ghidarea unitară și competentă de care ea a beneficiat, explică în planul exterior talentului pe care îl deținea de la natură, reușita proaspetei recordmane a lumii.

De ce punem în discuție această micro-radiografie sportivă a Vioricăi ? Pentru că ni se pare că adeseori rezultate de mare prestigiu sînt ratate din lipsa de consecvență cu care se lucrează în unele cluburi și federații, atît din partea cadrelor tehnice cît și a sportivilor înșiși, că nu există, în suficientă măsură, curajul unor investiții de timp și de muncă în tinerii care s-au lăsat atrași de sport, că se obosește prematur atunci cînd, de fapt, ar trebui să se insiste pe o linie începută sau că, alteori, însăși munca de selecție și îndrumare este lăsată la bunul plac al viitorilor sportivi și nu se bucură de aplicarea unor criterii obiective, științifice, dacă vreți. Observația s-ar putea generaliza și la sporturile de echipă, printre care și la fotbal, unde lipsa de consecvență ni se pare cea mai frecvent înregistrată și unde, tocmai de aceea, rezultatele de valoare întîrzie să apară.

Momentul Viscopoleanu, moment de mîndrie pentru întreaga noastră mișcare sportivă, merită să-și primească cea mai justă interpretare, născînd noi surse de experiență viitoare pentru atletism dar, în egală măsură, și pentru alte discipline sportive. De asemenea, se impune ca pe lîngă acele cluburi care și-au dovedit competența în materie să fie înființate nuclee mai largi de tineri care să se poată înfrupta din experiența marilor sportivi (așa cum, la vremea ei, Iolanda Balaș a făcut-o în anturajul lui Söter, acum mai recent însăși Viorica alături de Iolanda). Aceasta înseamnă că ideea ca și efortul de șlefuire a talentelor înnăscute, se cer nu numai remarcate dar și impuse ca stil de muncă pe toată suprafața activității sportive a cluburilor și asociațiilor specifice.

Emanuel VALERIU

Ciudad de Mexico, 16 octombrie